

BLUMENTÁL

Ročník XXVI

Číslo 12

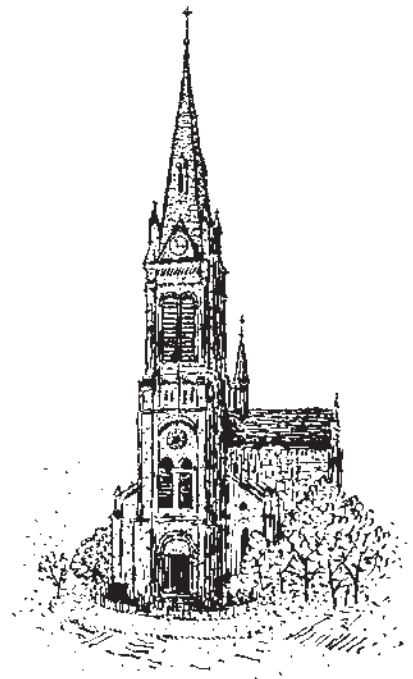
December 2015

Celý rok so svätými

V nadväznosti na novembrový úvodník, v ktorom som v súvislosti s reflexiou nad vzťahom pozemského života, smrti a večnosti citoval výzvu ctihodného Tomáša Kempenského, ktorý nás v *Nasledovaní Krista* inšpirovaný Lukášovým evanjeliom nabáda, aby sme si robili „teraz priateľov uctievaním svätých Božích a nasledovaním ich skutkov, aby vás až sa pomínie, prijali do večných príbytkov“ by som chcel poukázať na skutočnosť, že táto Kempenského výzva a časová príslovka „teraz“ nie sú zamerané len na to, aby sme získavali „zásluhy“ (v skutočnosti si nič nezaslужujeme v zmysle nejakých nárokov - všetko „naše“ dobro je v prvom rade dielom Božej milosti a milosrdenstva) a určitý duchovný kredit v tomto pozemskom živote len vo vzťahu k večnosti. Veď príklady svätých, ktorých prijímame ako určitý vzor a model nášho kresťanského života, sú zamerané aj na pozemský život a blažená večnosť je v istom zmysle korunovaním a završením všetkého, o čo sme sa usilovali na tejto zemi.

Zdôverím sa vám, milí Blumentálci, že nezávisle od výzvy z *Nasledovania Krista*, aby sme si získavali priateľov medzi svätými, som akosi postupne a takmer inštinktívne dospel k presvedčeniu, aké je pre duchovný život vo vzťahu k pozemskosti i k večnosti inšpirujúce, ak máme určitý segment svätých, ku ktorým cítime osobitné puto. A tak svoje denné osobné modlitby zvyknem ukončovať akoby súkromnými „mini-litániami“ k svätým. Najskôr sa obraciam ku Kristovi ako k Ježišovi, ktorý je „Najmúdrejší“, a k jeho Srdcu, „v ktorom sú všetky poklady múdrosti a poznania“. Keďže **Panne Márii** patrí tzv. hyperdúlia - nadúcta, pokračujem invokáciami k nej ako k „Sedembolestnej“, „Pomocnici kresťanov“, „Panne najmúdrejšej“, „Sídlu múdrosti“ (a krátko predtým, ako som sa dozvedel, že nastúpim do Blumentálu, som asi vďaka Prozreteľnosti pridal aj invokáciu k Márii ako „Matke dobrej rady“). Ďalej pokračujem s prosbou o orodovanie k **sv. archanjelovi Michalovi** a k **anjelom strážnym**, veď toľké skryté nebezpečenstvá číhajú na každého z nás. A potom sa v mojich mini-litániach často zameriavam na protiklady, ktoré sa navzájom dopĺňajú: by som vedel, kedy mám pozbierať odvahu a otvoriť ústa, preto prosím **sv. Jána Krstiteľa**, ale aby som vedel aj správne mlčať a radšej konať, preto sa obraciam aj na **sv. Jozefa**. Apoštoli **Peter a Pavol** sú nielen „kniežatá“ Cirkvi, ale aj moji birmovní patróni a ich odlišnosť je pre mňa aj v súčasnej Cirkvi krásnym prejavom nie rozporu, ale jej katolicity a univerzálnosti. Od r. 2013, keď sme oslávili jubileum príchodu solúnskych bratov, pridávam nielen prosbu k **sv. Cyrilovi a Metodovi**, ale od púte po Balkáne v tomže roku aj prosbu k ich skvelým žiakom, „synovi rodu slovenského“ - k **sv. Gorazdovi a jeho spoločníkom**, na ktorých sme takmer zabudli. Už v minulosti som na stránkach *Blumentálu* opakovane vyjadril svoj obrovský obdiv (a viem, že aj osobný dlh) voči milovanému **sv. Augustínovi**, a kupodivu spájam tohto erudovaného svätca so **sv. Františkom Assiským**, na ktorom si vážim jeho detinskosť a jednoduchosť, ktorú v žiadnom prípade nestotožňujem s infantilnými alebo simplicítnymi náhľadmi. Od návštevy Blízkeho východu v r. 2008 ma upútala postava líbanonského eremitu **sv. Charbela Machloufa** z 19. storočia, ktorého si vážia nielen kresťania, ale aj moslimovia. Vôňa a svetlo v okolí jeho hrobu, ktoré prilákali mnohých ľudí, nám naznačuje, že tento pustovník svojím jednoduchým nábožným životom dokázal mnohých fascinovať a nadchnúť pre Boha už za života, ba ešte aj po smrti, dokonca aj vyznávačov islamu. Zároveň si cez **sv. Charbela** živím takú maličkú nádej, že tam, kde ja sám neviem, ako iných nábožensky prebudiť a vyvolať duchovné nadšenie, nech aspoň tichými modlitbami a drobnými obetami pripravím aj na pôde našej farnosti do budúcnosti určité predpolie, či už pre mojich spolupracovníkov - pánov kaplánov alebo môjho nástupcu. A preto paradoxne spájam invokáciu k utiahnutému **sv. Charbelovi** s nesmierne agilným a aktívnym **sv. Jánom Boscom**, ktorého charizmu najmä v práci s mládežou mám vo veľkej úcte. Nakoľko máme v Blumentáli spovedania neúrekom, vyzvam o pomoc aj **sv. pátra Pia** a farára z Arsu **sv. Jána Vianneyho**, aby som sa aspoň trochu podučil ich múdrosti a obetavosti v prístupe k penitentom. Vo svojich mini-litániach nemôžem vynechať ani nezabudnuteľnú a veľkolepú postavu **sv. Jána Pavla II.**, alebo z obdivu k láskavému humoru ani **sv. Jána XXIII.** Nakoľko vo mne vzbudzuje veľký dojem nielen pastoračná odvaha, ale aj vnútorné úzkosti a intelektuálne kvality zatiaľ „len“ **blahoslaveného Pavla VI.**, aj on je na mojom zozname. A bez toho, že by som chcel byť dotieravý voči cirkevnej vrchnosti, nakoľko nemám v úmysle predbiehať ich verdikt, s prosbou nie o orodovanie, ale o príhovor sa

(Pokračovanie na s. 7)

Ó Mária, ranná hviezda nového sveta,

Matka žijúcich,

tebe zverujeme problém života:

zhliadni, Matka, na nespočetné zástupy detí,

ktorým nie je dovolené prísť na svet,

na chudobných, ktorí zápasia s problémami života,

na mužov a ženy - obeť neludského násillia,

na starých a chorých

zabitých z lahostajnosti alebo nepravého súcitu.

Pomôž, aby všetci, čo veria v tvojho Syna, dokázali otvorene a s láskou

ohlasovať ľuďom našich čias Evanjelium života.

Vypros im milosť,

aby ho prijímali ako stále nový dar,

aby pociťovali radosť a vďačnosť

z jeho slávenia po celý život,

vypros im odvahu,

činné a vytrvalé svedectvo o ňom,

aby mohli so všetkými ľuďmi dobrej vôle

budovať civilizáciu pravdy a lásky

na chválu a slávu Boha,

ktorý stvoril život a miluje ho.

Ján Pavol II. enc. Evanjelium života 1995

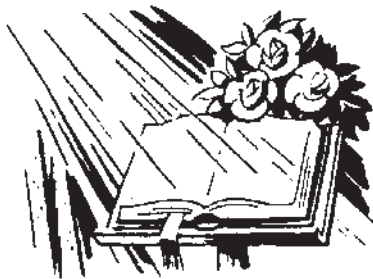
Uverejnené v Cesta radosti Panny Márie, zostavil Vincent Malý. Lúč 2002

PRICHÁDZA ČAS ADVENTU

Prežívame Advent. Je to obdobie stíšenia, možno najvhodnejší čas na to, aby sme sa skutočne stíšili a dobre pripravili na blížiacu sa Vianoce. Môže nám k tomu pomôcť kniha meditácií Mons. Viliama Judáka, nitrianskeho diecézneho biskupa, ktorý nám v zbierke *Mobilizácia dobroty* ponúka mnoho myšlienok, ktoré nám môžu pomôcť zmysluplne prežiť toto obdobie s perspektívou blížiacich sa Vianoc. Z jeho zbierky zamyslení na čas Adventu a Vianoc sme vybrali nasledujúce myšlienky.

Základom každého úspešného života je počúvanie Boha. Každý deň, v každom okamihu. Ak je človek ochotný vyhradiť Bohu čas na počúvanie a dokáže povedať Bohu *hovor*, Advent a s ním aj kratšie dni a dlhšie večery sú časom na stíšenie a uvažovanie, časom prípravy na vstup Boha do osobného života každého z nás. Keď sa dni stávajú tichšími a tmavšími, často práve vtedy sa v živote človeka odohrávajú dôležité veci. Tak je to aj v Advente. Je to zvláštne obdobie, ktorého význam v čase komercie človek prežíva akosi spotvorene, lebo Advent ešte ani nezačal a už nás od polovice novembra „otravujú obchodníci“ s vianočnými piesňami, a keď prídu Vianoce, človek už nevie, čo má vlastne prežívať, na čo sa má zahľadieť a najmä na koho! Preto nás tieto meditácie vhodne vovádzajú do opravdivého prežívania Adventu, keď poukazujú na jeho význam a pomáhajú nám nanovo ho objaviť! Advent je aj čas vnútorného zastavenia a nadýchnutia sa...

Rytmus života sa spomaľuje a tí, ktorí sa snažia byť pokojnejší, rozjímavejší, vnímajú, že sa niečo dotýka ich srdca. Pohľad sa upriamuje skôr dovnútra a na jednoduché veci v mnohorakosti bežného života. Ľudia a udalosti, ktoré sme si predtým sotva všímali, sú zrazu „nápadnejšie“. Emeritný pápež Benedikt XVI. v jednej zo svojich adventných úvah hovorí, že **Advent možno nazvať časom, keď sa mobilizuje už temer zabudnutá dobrota, ochota myslieť na druhého a poskytnúť mu konkrétne znamenie dobroty. ...Advent je čas, v ktorom oživa stará tradícia napríklad v adventných piesňach. Z ich melódii a textov aj do našich čias preniká niečo z fantázie, radosti a sily viery našich predkov, niečo krásne jed-**

noduché, čo nás potešuje a povzbudzuje, aby sme sa predsa len usilovali o živú vieru. **Práve návratom k adventnej tradícii, v ktorej sa nemieša očakávanie s príchodom Krista, človek opäť nachádza sám seba a učí sa vnímať človeka v jeho ťažkostiach a očakávaníach.** Tradícia charakterizuje Advent slovami *Svätého písma*, ktoré sú milníkmi na ceste týchto dní. Hovorí: *Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista...* (Rim 13, 13 - 14). Autor zamyslení nástojčivo kladie otázku: *Ako prežiť adventný čas? Zmysluplný čas.* Zaoberá sa otázkou, ktorá je nerozlučne spätá s Adventom - čo je lepšie: svetlo či tma? Je to ľahká filozofická otázka, ktorá ozrejmjuje tmu a z nej vychádzajúce svetlo. Život sa začína v tme, *v tme začína rásť. Vianočné trhy, na ktorých nikto nie je; Spomalenie života; Otvoriť bránu k srdcu; Prežívanie ticha; Sila mlčania; Sila spomalenia; Náš život hovorí v tichu a mlčaní; Advent - čas čakania s veľkým cieľom.* To sú témy adventných zamyslení. Skúsme vybrať ešte niekoľko myšlienok z týchto adventných úvah.

„**Slávenie liturgického Adventus Domini je časom Pánovho príchodu do chrámu**

srдца začiatkom liturgického roka, ktorý sústreďuje obdobie očakávania do štyroch týždňov. Tradícia ho premietla do cirkevných obradov a do populárneho symbolu venca so štyrmi sviecami... **Adventný čas je zvláštny čas zodpovednosti a konkrétnej pomoci, čas, v ktorom je potrebné naplniť srdcia zodpovednosťou za seba i za iných, vzájomnou solidaritou, dobrotou a láskou.** Pri uvažovaní nad zmyslom Adventu pripravme svoje srdce na tieto očakávania a pri zapáľovaní sviec **pokúsme sa znovu objaviť zmysel radostného tajomstva, ktoré adventný čas prináša.**

Advent je časom očakávania a posolstvom Boha, ktorý každému z nás chce povedať: *Si milovaný človek.*“

Je paradoxné, že Mons. Judák dáva adventným zamysleniam menej priestoru ako vianočným úvahám, aj keď vianočný čas trvá kratšie. Prečo asi? Možno preto, že hoci sa nám zdá, že náš život je dlhý a máme čas, nie je to tak. **Náš život máme prežiť v príprave na stretnutie s Pánom a ten čas neúveriteľne rýchlo letí.** Vianoce, tie historické, boli raz v čase, keď sa Boh stretol s človekom z tváre do tváre. **V témach vianočných zamyslení vidíme naozaj množstvo otázok, ale aj odpovedí, usmernení, ktoré sú výslednicou precízneho uvažovania pred svätostánkom.** Prečo sú Vianoce? To naozaj pochopí iba ten, kto Bohu nebude neustále hovoriť: „Pane, nemám čas“, ale len ten, kto dokáže znovu a znovu hovoriť: „Tu som, hovor, Pane, tvoj sluha počúva!“
Daniel Dian

Myšlienky z knihy meditácií: *Mobilizácia dobroty. Zamyslenia na čas Adventu a Vianoc.* Spolok svätého Vojtecha, Trnava 2015

NEPOŠKVRNENIE POČATIE A NEPOŠKVRNENÁ

Jedným z najobľúbenejších mariánskych sviatkov medzi katolíckymi veriacimi je bezpochyby slávnosť *Nepoškvrneného počatia Panny Márie*. Cirkev si tento mariánsky sviatok pripomína vždy začiatkom Adventného obdobia - 8. decembra. V ten deň sa chrámy možno povedať na celom Slovensku naplňajú ako málokedy a v ten deň sa naplňa aj náš Blumentál. Vieme však všetci, čo nám Svätá cirkev touto slávnosťou hovorí, čo slávime? Pred rokmi, konkrétne v r. 2011 uverejnil časopis *Svetlo* niekoľko myšlienok viazucich sa na túto slávnosť v článku Hansa Buoba SAC *Mária - pravzor Cirkvi* (48/2011). Vybrali sme z neho:

Mária vopred vykúpená

Ešte skôr, ako Mária počala Ježiša Krista, bola milostiplná. Aj tu pre Máriu platí: *...sú ospravedlnení zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi* (Rim 3, 24).

Pretože Mária bola už pred vtelením ospravedlnená, hovoríme o nej, že bola *vopred vykúpená*. Túto milosť dostala vopred vzhľadom na vykupiteľskú obeť Ježiša Krista. Podobnú paralelu nachádzame v Starom zákone, ktorý je vždy

predobrazom Nového zákona. V knihe Genezis čítame, že hoci muž sa normálne rodí zo ženy, Eva vzišla z Adamovho boku. Tento obraz sa naplňa v Márii, ktorá ako vopred vykúpená vzišla z Krista. Mária vychádza z Ježišovho otvoreného boku, symbolu jeho obety, jeho utrpenia a vykúpenia. Podľa ľudskej prirodzenosti sa Kristus v čase narodil z Panny Márie.

Preto bola Mária ešte skôr, ako sa Kristus vtelil, milostiplná, omilostená. Toto je symbol anjelovho pozdravu. Boh daruje Márii milosť vopred vykúpenia

nie kvôli nej samej, ale vzhľadom na jej Syna Ježiša Krista, a v konečnom dôsledku kvôli našej spásu.

Mária počatá bez poškrvny

Mária je bez poškrvny počatá, pretože vzhľadom na jedinečný dar milosti od všemohúceho Boha bola uchránená od akejkoľvek poškrvny dedičného hriechu. Ten výraz: bez poškrvny dedičného hriechu znamená, že Máriu počala jej matka bez poškrvny dedičného hriechu. Túto milosť dostala vzhľadom na Ježiša Krista, pretože sa mala stať chrámom, ktorý prijme Ježiša celkom čistého a svätého. Mária bola od počiatku Chrámom Ducha Svätého a Boh prebýval v nej. (porov. Kor 6, 19).

Mária Nepoškrvnená

Máriu nazývame aj *Nepoškrvnená*, pretože ako Matka Božieho Syna a Nevesta Ducha Svätého ostala uchránená od každého osobného hriechu. Zatiaľ čo titul Nepoškrvnená počatie sa vzťahuje na dedičný hriech a hovorí, že vzhľadom na vopred vykúpenie bola počatá bez dedičného hriechu, titul nepoškrvnená vy-

jadruje, že Mária vo svojom živote tak spolupracovala s Božou milosťou, že sa nedopustila nijakého osobného hriechu. Ide teda o dva tituly, ktoré majú rozdielny význam.

Mária, slobodný človek

Ak Mária ostala bez viny, ale tak ako my prechádzala pozemským životom, mohlo by to v niekom vzbudiť mylný dojem, že Mária je nadpozemská bytosť a je len spolovice človekom, akoby vôbec nemohla zhrešiť. To je omyl! Mária bola vo svojom rozhodovaní celkom slobodná, musela byť slobodná, pretože sloboda patrí k Božej podstate a robí nás podobnými Bohu.. Mária bola úplne slobodná a mohla anjelovi povedať *NIE*. Namiesto: *Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám* (Lk 1, 34) mohla povedať *Ja som sa už zviazala svojmu snúbencovi...* Nemusela konať tak, ako konala a milosť ju k súhlasu nenútila. **Rozhodla sa celkom slobodne a v dokonalej slobode spolupracovala s Božou milosťou.**

Prosme teda našu nebeskú Matku v deň, keď si budeme pripomínať jej veľkú výsadu – počatá bez dedičného hriechu – a jej *Fiat*, osobné rozhodnutie prijať Božiu milosť, aby sme sa od nej učili aj my podať Bohu svoje fiat – budem a chcem slúžiť.

Pripravila a preložila XD

BOŽÍ SÚD - ZAMYSLENIE PRI VSTUPE DO ADVENTU

V našom Kréde okrem iného spoločne vyznávame, že náš Pán Ježiš Kristus zomrel na kríži, bol pochovaný, zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia a odtiaľ príde súdiť na konci vekov živých i mŕtvych, ktorých telá vstanú vtedy z prachu zeme. Čo znamená pre nás pravda o Pánovom súde pri jeho druhom slávnom príchode na konci vekov?

Tento súd už predpovedali proroci. Napríklad v Knihe proroka Danieľa, ktorý žil počas babylonského vyhnanstva (6. stor. pred Kr.), sa píše: *A mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa zobudia; jedni na večný život, druhí na večnú potupu. Múdri sa budú skvietať ako jas oblohy, a tí, čo mnohých priviedli k spravodlivosti, ako hviezdy na večné veky* (Dan 12, 2 – 3).

Boží súd zvestoval i Pánov predchodca sv. Ján Krstiteľ v súvislosti s Pánovým prvým príchodom, keď povedal tieto silné slová: *Sekera je už priložená na korene stromov. A každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa* (Mt 3, 10; porov. Lk 3, 9). Aj náš Pán viackrát predpovedal tento súd. Raz povedal, že v posledný deň *uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta, od kraja zeme až po kraj neba* (Mk 13, 27; porov. Katechizmus Katolíckej cirkvi, b. 1038). Vtedy sa zvláštnym spôsobom potvrdia aj slová z Listu Hebrejom: *A teraz už čaká, kým mu nebudú jeho nepriatelia položení ako podnožka pod nohy* (Hebr 10, 11; porov. Ž 110, 1).

Na konci vekov, keď Pán príde vo svojej sláve, *bude odsúdená zavinená nevera, ktorá si nevážila Bohom ponúkanú milosť. Postoj k bližnému odhalí, či niekto Božiu milosť a lásku prijal, alebo odmietol.* (...)

Kristus je Pán večného života. Ako Vykupiteľovi sveta mu patrí plné právo definitívne súdiť skutky a srdcia ľudí. Toto právo „získal“ svojím krížom. Aj Otec „všetok súd odovzdal Synovi“ (Jn 5, 22). „No Syn neprišiel preto, aby súdil, ale aby spasil a dával život, ktorý má v sebe. Každý, kto v tomto živote odmieta milosť, už odsudzuje sám seba, dostane odplatu podľa svojich skutkov a môže sa aj naveky zatratíť, ak odmietne Ducha lásky“ (Katechizmus Katolíckej cirkvi, b. 678 – 679)

Ešte v lete roku 2010 Benedikt XVI. ako pápež poskytol šesťhodinový rozhovor Petrovi Seewaldovi, ktorý následne vyšiel knižne pod názvom *Svetlo sveta*. Nemecký novinár sa vtedy okrem iného pýtal pápeža aj na tzv. posledné veci. Benedikt XVI. sa vyjadril o Pánovom súde týmito slovami: „Dôležité je, aby sa každý čas staval do Pánovej blízkosti. Dôležité je, že aj my, práve tu a dnes, stojíme

pred Pánovým súdom a nechávame sa ním súdiť. (...) Musíme však stále stáť v blízkosti jeho prichádzania a byť si istí, že predovšetkým v ťažkostiach stojí pri nás. Zároveň si musíme byť vedomí, že naše skutky podliehajú jeho súdu“ (Svetlo sveta, s. 187 – 188).

Takýmto spôsobom sa máme pripravovať na osobné stretnutie s naším Pánom pri prechode z tohto sveta do večnosti. V hodine našej smrti sa uskutoční tzv. osobitný súd: „Smrťou sa končí život človeka ako čas otvorený na prijatie alebo odmietnutie Božej milosti, ktorá sa stala zjavnou v Kristovi. (...) Každý človek hneď po smrti dostáva večnú odplatu vo svojej nesmrteľnej duši na osobitnom súde, ktorý stavia život človeka do vzťahu s Kristom: alebo prejde očisťovaním, alebo hneď vojde do nebeskej blaženosti, alebo sa hneď naveky zatratí“ (Katechizmus Katolíckej cirkvi, b. 1021 – 1022).

V tejto súvislosti pamätajme na slová sv. Jána z Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi (1542 – 1591): „Na konci života ťa budú súdiť podľa lásky.“ Neprestajne podliehame Božiemu súdu – súdu lásky, lebo v nekonečnej láske Boha sme boli stvorení. V nej sme boli vykúpení a v nej sme povolani na spásu. Ona nás posväcuje, pomáha nám, aby sme v nej žili a raz obstáli pred Božím súdom.

ThDr. Michal Vivoda

LÁSKA

Začal by som príhodou, ktorú mi vyrozprával brat: „Pred jednou školou som raz zbadal, ako nejaký chlapec kopol dievča. Nevieam, čo sa odohralo predtým, ale aj tak som sa pri nich zastavil a chlapca som sa opýtal, prečo ju kopol. On len drzo poznamenal: ‚A prečo by som ju nekopol?!‘ Jeho odpoveď ma tak prekvapila, že som v prvom momente ani nevedel, čo mu na to povedať.“ Bolo to veľmi drzé, predsa však v tej jeho reakcii bol kus pravdy. On vsuktku nemal dôvod na lásku. Možno v svojom živote lásku nezakúsil...

To, čo mení srdce človeka, je láska. Zachej z Jericha zakúsil milú pozornosť Pána Ježiša, ktorý si ho všimol na figovníku a ktorý s ním potom prežíval spoločenstvo pri stole. To ho viedlo k tomu, že napokon urobil prísľub: *Pane, polovicu majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne* (Lk 19, 1 – 9).

Muselo byť úžasným prekvapením, že hlavný mýtik – starý lakomec, štedro rozdá svoje poklady. Zakúsenie blízkosti a lásky Boha v Kristovi prebudilo v ňom povedomie blízkosti a aktivovalo lásku k človeku.

Boh nás má rád, miluje každého osobitne. Kto nepozná Boha, ktorý je Láska, ani nemôže poznať pravú lásku. Láska (podobne ako viera a nádej) má svoj zdroj v Bohu. Keď si uvedomujeme, že sme zahrnutí láskou, musíme aj my milovať. Božská čnosť lásky nás učí milovať Boha a všetko, čo od neho pochádza: Boha milovať nadovšetko a blízkych tak ako seba samých.

Boh, blízny, ja sám! Je tu určitá hierarchia vo vzťahoch, akýsi poriadok. Boh je najhodnejší lásky – preto ho mám milovať pre neho samého z celého svojho

srdca. Blížneho mám milovať z lásky k Bohu: najskôr manželského partnera, svoje deti, svojich rodičov; ďalej osobitne tých ľudí, s ktorými ma spája náboženské puto, ako píše Pavol: *robte dobro všetkým, ale najmä rodine veriaciach*; a podobne aj v občianskej spoločnosti tak, ako nás drží navzájom určité puto, máme prechovávať lásku k svojej domovine, národu, vlasti. Napokon mám milovať aj seba samého, ale to má byť vyvážené.

Proti láske sa prehrešuje ten, kto nedáva lásku. A to v spomenutých troch oblastiach: voči Bohu, voči sebe a voči blížnemu. Voči Bohu neláska plodí ľahostajnosť a ide až po nenávisť voči nemu. Voči blížnemu sa nedostatok lásky prejavuje predovšetkým dlhodobým ignorovaním, nenávisťou, zlorečením, závisťou, nesvornosťou, aj pohoršením. Vo vzťahu k sebe samému hriechom je na jednej strane prílišná „seba-láska“ – ak som egoista, alebo na druhej strane opovrhovanie sebou – ak neprijímam sám seba, aký som.

Denno-denne vidíme nedostatok lásky, od detí po starších, od individuí po inštitúcie, ako napríklad keď počujeme, že zomrel bezdomovec niekoľko krokov

od nemocnice, lebo mu nik nepomohol. Ale sú aj povzbudivé príklady, ktoré môžu zachytiť naše srdce. Jeden z nich je nasledujúci vojnový príbeh. Istý vojak požiadal, aby mohol ísť hľadať svojho priateľa, ktorý sa nevrátil z boja. Dôstojník nechcel vyhovieť jeho prosbe, lebo ako povedal, nechce nasadiť život vojaka kvôli vojakovi, ktorý je pravdepodobne mŕtvy. Keď však ten vojak neúprosne naliehal, na vlastné nebezpečenstvo ho predsa len pustil na bojisko. Po hodine sa tento vojak vrátil. Bol smrteľne ranený a na pleciach mal bezduché telo svojho priateľa. Dôstojník zúrilo: „Povedal som vám, že bude mŕtvy. Teraz som vás stratil oboch. Čo mám z toho, že ste našli jeho mŕtvolu?“ „Oplatilo sa,“ odpovedal zomierajúci, „keď som ho našiel, ešte žil; a povedal mi: Vedel som, že prídeš po mňa!“

Milí čitatelia časopisu Blumentál, sv. Pavol píše, že *láska Kristova nás pohýna*. Je to láska, ktorá nás podnecuje k praktizovaniu všetkých čností. Preto po tom, čo zakončíme naše uvažovanie o božských čnostiach, nech láska prežiarí náš život Kristovým svetlom.

Ján Sitár, kaplán

SVÄTÉ PRIJÍMANIE U CHORÉHO V DOMÁCNOSTI

Aj z bežného ľudského správania vieme, že ak očakávame príchod vznešeného a významného hosťa, na jeho návštevu sa čo najlepšie pripravíme. Nielenže obriadime príbytok, kde hosťa prijmeme, ale dáme si záležať aj na tom, aby sme aj my sami boli upravení. Ak toto pripodobnenie budeme aplikovať na blížiac sa vianočné sviatky, vstupom do Adventného obdobia začíname duchovnú prípravu na Vianoce. Advent je teda časom na našu duchovnú prípravu na príchod Hosťa, nášho spasiteľa Ježiša Krista, ktorý sa ako dieťa narodil v Betleheme.

Tou najlepšou prípravou je svätá spoveď, ktorou si očistíme dušu od zla a dáme si predsavzatie, že sa budeme chrániť akéhokoľvek hriechu, aby sme potom v milosti posväcujúcej mohli pristupovať k svätému prijímaniu.

V našich farských spoločenstvách žijú však aj ľudia, ktorých trápi choroba, alebo dnes už aj stále častejšia ľahostajnosť príbuzných, ktorí nevládných a starších ľudí nechcú priviesť do chrámu, a tak nemôžu prijať sviatosť zmierenia ani Eucharistiu v Božom dome. Radujme sa, lebo ani na týchto ľudí matka Cirkev nezabúda a prostredníctvom kňazov, ktorí môžu prísť aj do príbytkov chorých a nevládných, chce a túži im vyslúžiť sviatosť.

Je len na samých veriaciach, ktorí nemôžu prísť do chrámu, aby prejavili túž-

bu prijať Eucharistiu a neuspokojili sa „len“ so sledovaním svätej omše v rádiu či v televízii. Eucharistia je nesmierne posila pre každého kresťana katolíka, a preto každá duša veriaceho by mala po tejto sviatosti prahnúť a túžiť.

Kňazi s veľkou radosťou prídu do príbytku tých, ktorí chcú prijať Eucharistiu, treba len dať o sebe vedieť na farskom úrade, do ktorého územia veriaci patrí.

Ak veriaci zavolá kňaza, aby mu doniesol Eucharistiu do jeho príbytku, treba sa na príchod *Hosťa* náležite pripraviť. Určite netreba robiť generálne upratovanie – kňaz nie je kontrola poriadku a upratanosti izieb a v podstate normálne zmýšľajúceho kňaza zaujíma veriaci a nie, či je doma povysávané, alebo či je utretý prach z nábytku.

Čo je však vhodné a správne pripra-

viť ešte pred príchodom kňaza, je stôl (prípadne stolík), na ktorom má byť **prestretá biela plachta** (biely obrus), **položený kríž** a **dve sviece** na znak sviatostnej eucharistickej hostiny.¹ Môže byť na stole pripravená aj čistá, prirodzená voda v pohári, na prípadnú purifikáciu. Chorý môže ležať v posteli alebo sedieť v kresle prikrýty vhodnou prikrývkou. Pokiaľ veriaci nie je odkázaný na lôžko, nech je on i ostatní členovia rodiny **oblečení slávnostnejšie než obvykle**, na znak úcty k prichádzajúcemu Pánovi v Eucharistii.

Kňaz po príchode do izby k chorému rozprestrie na pripravený stôl korporál, na ktorý úctivo položí Najsvätejšiu sviatosť a pokľakne. Zapália sa sviečky, ktoré symbolizujú prítomnosť Pána Ježiša v príbytku. Kňaz ani rodina sa nemajú rozptyľovať zbytočnými rozhovormi, ale po úvodnom zvolaní napríklad *Pokoj tomuto domu a všetkým, čo v ňom bývajú*, má nasledovať sviatostná spoveď chorého, ak je potrebná. Vtedy ostatní obyvatelia domu majú opustiť miestnosť. Môžu sa vrátiť na spoločnú modlitbu, keď sa bude vysluhovať sviatosť pomazania

chorých, resp. keď bude chorý prijímať Eucharistiu.

Vlastný obrad

Riadny obrad návštevy chorého so svätým prijímaním je nasledovný, a je dôstojné a správne zachovať ho celý. Môže sa vhodne upraviť vynechaním niektorých častí (Krátky obrad prijímanie chorých), ak má kňaz časovú tieseň alebo musí navštíviť ešte niekoľko ďalších veriacich v iných príbytkoch. Aby veriaci a rodinní príslušníci poznali priebeh obradu prijímania chorého, ponúkame ho podľa knihy *Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše*.

Úvodné obrady. Po pozdrave môže vysluhujúci povedať vhodné úvodné zvolanie, ktorým si vzbudíme vieru v eucharistickú prítomnosť Ježiša pod podobou chleba, napríklad: *Klaníme sa ti, Pane Ježišu, v Najsvätejšej oltárnej sviatosti*.

Nasleduje úkon kajúcnosti: *Bratia a sestry, uznajme svoje hriechy, aby sme mohli mať s čistým srdcom účasť na tomto posvätnom slávení* – a pokračuje sa napríklad formulou: *Vyznávam všemohúce-mu Bohu...*

Krátke čítanie Božieho slova. Ak je to vhodné, niekto z prítomných alebo sám vysluhovateľ môže čítať text zo Svätého písma. Sú rôzne možnosti na výber – vyberie sa tá, ktorá najlepšie zodpovedá danej situácii (napr. aj liturgickému obdobiu) a potom môže vysluhovateľ prečítaný text krátko vysvetliť v povzbudzujúcom príhovore k prítomným.

Sväté prijímanie. Potom kňaz uvedie

modlitbu Pána týmito alebo podobnými slovami: *A teraz spoločne prosme nebeského Otca a modlíme sa, ako nás naučil náš Pán Ježiš Kristus: a prítomní sa spoločne pomodlia modlitbu Otče náš...*

Potom vysluhovateľ pozdvihne Najsvätejšiu sviatosť a hovorí: *Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. Blažení tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu, odpovedá sa slovami: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a duša mi ozdravie.*

Ak chorý leží alebo je nevládný, nemusí si pokľaknúť (ba nemusí ani vstávať) – ostatní, zdraví prítomní, pri vyššie uvedených slovách kľacia na znak veľkej úcty k Ježišovi.

Potom vysluhovateľ pristúpi k choremu, pozdvihne Sviatosť a povie: *Telo Kristovo* a prijímajúci odpovie: *Amen*.

Chorý prijme Hostiu a ak treba, môže ju zapíť dúškom vody, ak by ju pre prílišnú suchosť v ústach nemohol prehltnúť. Ostatní prítomní v dome môžu v tejto chvíli tiež zvyčajným spôsobom prijať Oltárnu sviatosť, ak sú na to disponovaní. Po skončení svätého prijímania vykoná vysluhovateľ purifikáciu (ak je potrebné, očistí nádobku od partikul) a možno zachovať chvíľu posvätného ticha. V rodine, kde je to reálne, možno v túto chvíľu ako poďakovanie zaspievať aj vhodnú pieseň. Potom vysluhovateľ slovami *Modlíme sa*, prednesie záverečnú modlitbu.

Záverečný obrad. Na záver celého obradu prijímania chorého nasleduje požehnanie všetkých prítomných, ktoré

začne slovami: *Pán s vami* a prítomní odpovedia: *I s duchom твоjím*. Kňaz udelí požehnanie, ktoré veriaci zakončia zvolaním *Amen*.

Vysluhovanie sviatostí v príbytku chorého alebo nevládneho veriaceho má byť pre celý dom veľkým sviatkom, čo by sa malo odzrkadliť predovšetkým v celkovej nálahe v dome, ale aj vo vonkajších prejavoch, ako je vhodné oblečenie a predsa len aký-taký poriadok, aspoň v tesnej blízkosti chorého.

Na záver patrí povzbudenie pre všetkých tých, čo sú doma: **Často a s láskou túžte po svätých sviatostiach. Neprijímajte ich len v čase sviatkov** (Vianoce, Veľká noc), ale prijímajte Eucharistiu čo najčastejšie, aby ste mali silu pre svoju dušu. A povzbudzujem aj rodinných príslušníkov, aby **neodkladali zavolanie kňaza na poslednú chvíľu v svojom najdrahšom**. Pravidelne a často v roku zabezpečte, aby vaši chorí a nevládni mali zaopatrenú dušu svätými sviatosťami.

A posledné povzbudenie: **Neváhajte ani maličkú chvíľku v tomto adventnom čase zavolať kňaza, do ktorého farnosti patríte, aby vám pred Vianocami vyslúžil sviatosť – sviatosť zmierenia, sviatosť pomazania chorých a predovšetkým sviatosť Eucharistie, aby ste aj vy, ktorí nemôžete prísť sláviť sviatky do Božieho domu, boli účastní eucharistickej hostiny v rodine Cirkvi.**

¹ Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše, bod 19.

Stanislav Čúzy, kaplán

NAŠA FARSKÁ UNIVERZITA

Zjavenia Panny Márie

Mesiac, ktorý začíname prežívať, má dve zaujímavé časti. Prvú, a dá sa povedať čo do počtu dní najväčšiu, nazývame Adventným obdobím, tou druhou časťou je Vianočné obdobie. V Advente veľmi silne rezonuje slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Myslím si, že v súvislosti s touto slávnosťou je dobré upriamiť náš pohľad na tú, ktorú si touto slávnosťou uctievať, teda na Pannu Máriu. A to nielen v súvislosti s dogmatikou, teda náukou Katolíckej cirkvi o viere, o tom čo máme veriť, ale aj v súvislosti s mnohými informáciami o zjaveniach Panny Márie. Tie sa naozaj „množia ako huby po daždi“, preto je správne poznať stanovisko Cirkvi k nim.

Údajné či uznané

Možno istý podnet dala aj skutočnosť, že v októbri Mons. Tomáš Galis konsekroval nový Kostol Panny Márie Matky Cirkvi na Živčákovej hore v Turzovke, o čom bola aj informácia v našom farskom časopise. Mnohí čitatelia reagovali, že týmto úkonom bolo potvrdené, že sa tu v minulom storočí zjavila Božia Matka. V prvom rade musíme v tejto súvislosti použiť slovičko údajne. Prečo? Pretože doteraz nebolo vyjadrenie Cirkvi v tejto otázke uzatvorené tým, že by ho miestny biskup uznal a následne predložil príslušnej rímskej kongregácii na potvrdenie. Naopak, v súvislosti s údajnými zjaveniami Božej Matky na Živčákovej hore, blahej pamäti nitriansky arcibiskup Mons. Eduard Nécsey

zriadil vyšetrovaciu komisiu, ktorá všetko náležite skúma.

Začalo sa to všetko 1. júna 1958, keď sa horárovi Matúšovi Lašútovi údajne zjavila Panna Mária. Údajné zjavenia sa zopakovali 7. a 21. júla aj 14. augusta. K týmto udalostiam nemohla ani v čase tvrdej neslobody Cirkvi zostať hluchá príslušná cirkevná autorita, ktorú vtedy mal apoštolský administrátor nitrianskej diecézy biskup Mons. Eduard Nécsey. Ten v zmysle platného *Kódexu kánonického práva 1917* ustanovil náležitú komisiu, ktorá mala skúmať pravdivosť správ o údajných zjaveniach Panny Márie Matúšovi Lašútovi. Predseda komisie prof. Dr. Štefan Dúbravec, profesor cirkevného práva a dogmatickej teológie, často opakoval, že komisia nenašla

nijaké náležité podklady, ktoré by potvrdzovali, že sa naozaj zjavila Božia Matka. Biskup išiel dokonca tak ďaleko, že každý, kto bol na Živčákovej hore a tvrdil, že sa tam zjavila Panna Mária, upadol do cirkevného trestu, od ktorého absolúciu (rozhrášenie) udeľoval iba biskup. Napriek tomu sa na Živčákovu horu putovalo a neskôr toto prísne nariadenie bolo upravené. Oficiálne doteraz nijaká cirkevná autorita nepotvrdila údajné zjavenia Božej Matky, a tak môžeme aj na Turzovku vzťahovať istým spôsobom usmernenie, ktoré vydal svojho času prefekt Kongregácie pre náuku viery kardinál Jozef Ratzinger (v rokoch 2005 – 2013 pápež Benedikt XVI.) v súvislosti s Medžugorim, a ktoré bolo predložené na schválenie sv. Jánovi Pavlovi II., že je

to miesto milostí, ale Cirkev nedefinuje toto miesto ako miesto mariánskych zjavení. **A tak trochu s úsmevom hovoríme, že čo kardinál Ratzinger podpísal, pápež Benedikt XVI. nezrušil.**

Emeritný pápež Benedikt XVI. zdôrazňuje: „Hodnota súkromných zjavení je podstatne odlišná od jediného verejného Zjavenia: toto si vyžaduje našu vieru; v ňom prostredníctvom ľudských slov a živého spoločenstva Cirkvi hovorí k nám sám Boh. Kritériom pravdivosti súkromného zjavenia je jeho zameranie na Krista. Keď nás od neho vzdáľuje, istotne nepochádza od Ducha svätého, ktorý nás vedie v rámci evanjelia, a nie mimo neho. Súkromné zjavenie nepomáha viere, a jeho vierohodnosť sa prejavuje práve tým, že odkazuje na jediné verejné zjavenie. **Cirkevné schválenie súkromného zjavenia je teda podstatným ukazovateľom toho, že to konkrétne posolstvo neobsahuje nič, čo by protirečilo viere a dobrým mravom;** je dovolené zverejniť ho a veriaci ho môžu rozvážne prijať. **Súkromné zjavenie môže viesť nové akcenty, vyzdvihnúť nové formy zbožnosti alebo prehĺbiť staré. Môže mať určitú prorockú povahu** (porov. 1 Sol 5, 19 – 21) **a môže byť účinnou pomocou na porozumenie evanjelia a lepší život podľa neho, a preto by sa nemalo prehliadať.** V každom prípade má napomáhať život viery, nádeje a lásky, ktoré sú pre všetkých trvalou cestou spásy (porov. Kongregácia pre náuku viery, Posolstvo z Fatimy, 26. júna 2000: Ench. Vat. 19, n. 974 – 1021)“. **V súvislosti s uznaním údajných zjavení všetko musí prebiehať podľa noriem, ktoré zverejnila Kongregácia pre náuku viery z 25. februára 1978 a 14. decembra 2011.**

- V prvom rade úloha bdieť a v tej veci zasiahnuť prislúcha miestnemu ordinárovi.
- Miestna alebo národná biskupská konferencia môže zasiahnuť:
  - ak miestny ordinár vykonal, čo mu prislúcha, a obrátil sa na ňu, aby mu pomohla v danej veci rozhodnúť s väčšou istotou;
  - ak táto skutočnosť už dosiahla národnú alebo regionálnu úroveň, pravdaže, vždy na základe predchádzajúceho súhlasu miestneho ordinára;
- Apoštolská stolica môže zasiahnuť či už na požiadanie ordinára, alebo kvalifikovanej skupiny veriacich, ale aj priamo na základe univerzálnej jurisdikcie Svätého Otca.

Turzovka – mariánske pútnické miesto

Pretože na Živčakovu horu prichádzalo v každom ročnom období čoraz viac pútnikov a stala sa pútnickým miestom pre kresťanov nielen zo Slovenska, ale aj z Čiech a Poľska, táto skutočnosť si vyžadovala riešenie. A tak v roku 1993 vydal Biskupský úrad v Nitre (Turzovka

patrila až do roku 2008 do nitrianskej diecézy) povolenie na výstavbu kaplnky Panny Márie. **Kardinál Korec povolil výstavbu tejto kaplnky s tým, že je nutné zaistiť dôstojne miesto na slávenie svätých omší pre množstvu pútnikov, ale v nijakom prípade to nie je zmena stanoviska biskupského úradu, teda, žeby týmto spôsobom postavenia kaplnky uznal zjavenia Božej Matky.** Ani kaplnka Panny Márie však ďalším nárastom pútnikov nepostačovala, preto vznikla myšlienka výstavby kostola. V septembri 2008 Mons. Tomáš Galis, biskup novovzniknutej Žilinskej diecézy, povolil stavbu kostola Panny Márie Matky Cirkvi spolu s exercično-pastoračným zariadením. Zároveň od 19. októbra 2008 je vrch Živčaková oficiálne vyhlásená za mariánske pútnické miesto žilinskej diecézy, ale znovu je nutné zdôrazniť, že ani on nijakým spôsobom nepromulgoval údajné zjavenia za opravdivé. Stále platí, že *len Apoštolskému stolcu zostáva výhradné právo, aby vyhlásil „constat de supernalitate“, (konštatovanie nadprirodzena) alebo „constat de non supernalitate“ (nič nadprirodzené) vo vzťahu k medžugorským udalostiam a celkom iste ani k Turzovke alebo Litmanovej.* Tieto miesta sú naozaj miestami, kde človek dostáva množstvo milostí, vysluhujú sa tam sviatosť – pramene milostí, teda oprávnené hovoríme o miestach milostí. Hovoriť o zjaveniach Božej Matky musíme v spojení s tým, že ide o údajné zjavenia. Cirkev musí byť v týchto záležitostiach opatrná a múdra.

Doteraz uznané miesta zjavenia

Potrebuje si uvedomiť, že z množstva nateraz údajných viac ako sedemdesiatich zjavení, najčastejšie ide o zjavenia Panny Márie, Cirkev nateraz uznáva tieto:

- **Guadaloupe – Mexiko 9. december 1531** indián Juan Diego,
- **Zjavenie Panny Márie sv. Kataríny Labouré v Paríži v r. 1830,**
- **Zjavenie Panny Márie v La Salette v r. 1846,**
- **Zjavenia v Lurdoch Bernadette Soubirousovej v r. 1858,**
- **Zjavenie deťom v Pontmaine počas francúzsko-nemeckej vojny v r. 1871,**
- **Zjavenie Eugenovi a Josephovi Barbalettovým.** Výzva modliť sa za pokoj vo svete,
- **Zjavenie Panny Márie trom deťom vo Fatime v r. 1917,**
- **Zjavenie Panny Márie piatim deťom (30-krát) v Belgicku v r. 1932,**
- **Zjavenie Panny Márie v Baneaux v Belgicku od 15. januára do 2. marca 1933 (8-krát) Mariette Becovej.** Zjavenia boli 22. 8. 1949 Cirkvou uznané za pravé. ,
- **Zjavenia Panny Márie, ktoré sa začali v roku 1981 v Kihebo v Rwande.** Zjavenia sa uskutočnili už v roku 1983. Uznané za pravdivé boli 29. júna 2001.

Pri skúmaní zjavení je potrebný náležitý čas

Niekedy uznanie údajných zjavení Božej Matky napreduje rýchlo, niekedy to trvá dlho. Je dôležité uvedomiť si, že všetko má svoj čas. Niektoré z uznaných miest, ktoré Cirkev uznala za pravdivé, trvalo to aj niekoľko nie rokov, ale desaťročí či storočí. O tom svedčia aj nasledujúce miesta mariánskych zjavení.

Saint-Etienne-le-Laus. 4. júna 2008 Katolícka cirkev uznala, že sa tu pred niekoľkými storočiami zjavila Panna Mária. V histórii počtov mariánskych zjavení pritom Saint-Etienne-le-Laus drží špecifický rekord – zjavenia trvali viac ako 50 rokov. „Cirkev uznaním zjavenia garantuje, že toto miesto je spojené s duchovnými vecami.“ Už v roku 1664 sa tam po prvýkrát zjavila Panna Mária Benoite Rencurelovej. Opakovane sa jej potom zjavovala až do jej smrti v roku 1718.

Zjavenie Panny Márie vo Wisconsinse v októbri 1859. Na slávnosť Neпоškvrneného počatia Panny Márie, **8. decembra 2010,** bol v USA zverejnený diecézny dekrét, ktorým Cirkev uznáva zjavenia Panny Márie vo Wisconsinse. Biskup Green Bay Mons. David Ricken uviedol, že s „morálnou istotou a v súlade s normami Cirkvi vyhlasuje, že udalosti, zjavenia a vyjadrenia, odovzdané Adele Briseovej v októbri 1859, vykazujú podstatu nadprirodzeného charakteru, a týmto spôsobom schvaľuje tieto zjavenia ako dôveryhodné – hoci nie povinné – pre kresťanských veriacich.“ Na základe tohto vyhlásenia sa Champion vo Wisconsinse stal prvým a zatiaľ jediným miestom s cirkevným schválením zjavení Panny Márie v Spojených štátoch amerických.

Verim, že veriacemu tento článok pomôže citlivo rozlišovať medzi opravdivými zjaveniami a údajnými zjaveniami, a bude vedieť zaujať správne stanovisko v týchto otázkach a zostane verným členom Cirkvi.

Moja skúsenosť

Pripájam ešte jednu osobnú skúsenosť, alebo zážitok. Bolo to v júli v roku 1986 na zvláštnej audiencii v Castel Gandolfo. Vtedajší pápež, svätý Ján Pavol II. vo večerných hodinách (cca od 18. hodiny do jednej po polnoci) diskutoval s mladými z rôznych častí sveta. Postupne k nemu osobne prichádzali jednotlivci alebo malé skupinky a s každým si trochu pohovoril. Mal som možnosť s mojim oltárnym spolubratom Michalom, ktorému som kázal na jeho prímieňnej slávnosti, byť na tejto audiencii. Pred nami boli dvaja františkáni z Medžugoria. Odovzdávali pápežovi obraz Medžugorskej Panny Márie tepaný v medi. Pretože sme stáli tesne za nimi, počuli sme, čo hovorili pápežovi. Žiadali ho o uznanie Medžugoria za miesto zjavení Panny Márie. Ostali sme veľmi zvedaví a pozorne sme počúvali,

čo odpovie pápež. Zadíval sa, ako to vedel on, ponad ich plece niekde akoby do diaľky, a potom rozvážne povedal: „**Biskup, konferencia, Kongregácia a až potom pápež.**“ Z tejto jeho odpovede sme videli, že pápež nerobí unáhlené rozhodnutia ohľadom uznania zázrakov, ale zachováva obvyklý postup, ako o ňom hovorí *Kódex kánonického práva*. Tým ukázal cestu a príklad aj nám. **Naučme sa prijímať to, čo nám Cirkev ako Matka a učiteľka podáva ako hodnoverné v oblasti zjavení a nikdy nepredbiehajte úsudok Učiteľského úradu Cirkvi.**

Daniel Dian

(Pokračovanie zo s. 1)

utiekam aj k **Božiemu služobníkovi Jánovi Pavlovi I.** – „usmievavému“ pápežovi, ktorý bol na Petrovom stolci veľmi krátko, ale jeho autentický a priateľský úsmev vychádzal priam z duše. Nie vždy sa s takým úsmevom človek stretne v prostredí Cirkvi a vysokej hierarchie. Dakedy sa na niektorých strnulých tvárach objaví len pokus o úsmev alebo skôr bolestný (zlovestný?) křč. Pridávam k tomuto zoznamu aj patrónov farností a diecéz, spojených s mojím kňazským účinkovaním – sv. **Martina, sv. Rajmunda Nonnatusa („Nenarodený“), sv. Margite Antiochijskej, sv. Margite Uhorskej a k sv. Rozálii.** A nakoľko nechcem marginalizovať ženský element svätosti, svoje „orodujte za nás“ adresujem aj sv. **Terézii z Lisieux** pre jej dobrotu a veľkosť srdca a **blahoslavenej sestričke Zdenke** pre jej spätosť s našim blumentálskym chrámom a pre milú tvár, ktorá prezrádza ušľachtilé vnútorné kvality, potvrdené jej statočnosťou v rokoch tak ťažkých pre Cirkev a pre vieru.

Nuž, čo poviete? Hoci som tento zoznam nazval „mini-litánie“, tých, ktorých som vo svojich modlitbách „lajkol“ a označil za priateľov, je slušný počet, ktorý by mohol konkurovať aj facebooku. Sú svätci naši virtuálni alebo azda iba imaginárni priatelia? Učenie Cirkvi o „communio sanctorum“ – spoločenstve svätých nám hovorí aj slovami *Vel'piesne*, že „lásky je mocná ako smrť“. Tí, ktorí sú tak blízko k Bohu a úplne preniknutí láskou, reálne nemôžu, nesmú a nechcú zabúdať na nás pozemšťanov, o to viac, keď ich o to prosíme. Aj vďaka nim naša túžba po duchovnej dokonalosti a kresťanská myšlienka na smrť neznamená opovržlivo „gáňiť“ na túto zem, ale skôr to, že rozjasnený pohľad na túto zem – dielo Stvoriteľa, vystrieda ešte jasnejší a radostnejší pohľad na Stvoriteľa samého a na krásu neba.

Obdobím Adventu začíname nielen nové liturgické obdobie, ale aj nový cirkevný rok. Hoci som k jednotlivým svätcom, ktorých si osobitne uctievam, nenapísal aj dátumy liturgických slávení ich sviatkov, keď sledujeme farské oznamy a ako prvý bod vždy uvádzame liturgický

prehľad týždňa, myslím si, že tento krátku zoznam „mojich“ svätcov pokrýva väčšinu mesiacov roka. Veď len liturgické slávenia zameraná na Pannu Máriu pretkávajú takmer celý rok. V nadväznosti na myšlienku, ktorú som zdôraznil v „dušičkovom“ mesiaci novembri – prepojenie Cirkvi oslávanej, trpiacej a putujúcej, kde dôležitú úlohu zohrávajú postavy svätých, nech práve toto jedinečné puto, keď rozvíjame svoj vzťah k Bohu aj cez jeho priateľov – svätých, nás správdza aj v adventnom čase – čase očakávania. Hoci sa v Advente odporúča, aby sme vytvorili prislúchajúci liturgický primát Adventu ako takému (aj z tohto dôvodu s menšou frekvenciou slávime tzv. nezáväzné alebo ľubovoľné spomienky na svätých), už hneď toto úvodné obdobie cirkevného roka nám paradoxne ponúka ako „nezáväznú“ takú spomienku, ktorá nás predsa len zaväzuje: nielen deti, ale aj my kňazi, hoci sme dospelí, akosi ťažko by sme vynechali spomienku na sv. Mikuláša, hoci je len ľubovoľná. (Navyše, jeho sviatok nadobúda osobitnú váhu aj v nadchádzajúcom *Roku milosrdenstva*.) To je len malá ukážka našej prepojenosti na postavy svätých. A trúfam si povedať, že za takúto formu adície – naviazanosti na svätcov sa nemusíme hanbiť. Veď pravý kult svätých nás vždy približuje k tomu, ktorý jediný je svätý v plnosti. A tak sa mi žiada, aby som mierne modifikoval názov môjho decembrového – adventného príspevku a dodal: nielen celý rok, ale celý život a celú večnosť so svätými!

Milí Blumentálci, duchovne bohaté prežívanie Adventu – obdobia posvätného očakávania Spasiteľovho príchodu v spoločenstve so svätými – skutočne Božimi, ale aj našimi priateľmi, Vám vyprosuje **Váš farár Branislav Čaniga**

Farská knižnica informuje

Ostatné týždne boli bohaté na rozličné dramatické udalosti, v ktorých spoločným menovateľom bolo slovo konflikt. Sme svedkami vojenských konfliktov, konfliktu medzi imigrantmi a domácimi, medzi rodičmi a deťmi, konfliktu medzi náboženstvami... Často cítime svoje vnútorné konflikty, náš vnútorný boj medzi dobrom a zlom. A realita je skoro vždy odlišná od rozprávok, kde nakoniec dobro vždy zvíťazí. Hľadáme rozličné cesty, ako riešiť napätia v nás a okolo nás. Pri takom mojom hľadaní som narazila na jednu z noviniek v našej farskej knižnici – **Anselm Grün – Ako prekonávať konflikty (Noxi, s. r. o, 2015, 168 s.)**

Autora netreba veľmi predstavovať, nemecký benediktín a duchovný poradca je autorom mnohých desiatok kníh, ktoré sú k dispozícii na našom knižnom trhu (a samozrejme, aj v našej farskej knižnici).

Táto publikácia má lákavý podnadpis: **Zvládnuť a vyriešiť ťažké situácie**, ktorý ale nie je lacnou reklamou. Výhodou autora je jeho teologické vzdelanie a skúsenosti z pastorálnej psychológie. Pozná hĺbky človeka, vie o jeho vnútorných konfliktoch, vie o svetle v zdanlivo neriešiteľnej situácii a ponúka svoju víziu na riešenie. Je hlboko zakotvený vo Svätom písme a v tradícii Cirkvi. Na biblických príbehoch riešenia konfliktov nám nenásilne nastavuje zrkadlo a ubezpečuje nás, že situácia nie je neriešiteľná ani v našich životoch. Zrazu dostávame recept na zhojenie našich rán, ktoré nás dlhodobo bolestivo ťažili. V blízkych predstavame vidieť nepriateľov a je nám jasné, že každá naša vnútorná kríza je šancou na rast a na sebaopoznanie. Autor nedáva šancu našej pýche a našej domnejšej dokonalosti, ale odhaľuje nahú pravdu o nás. Ukazuje nám, že nie je vždy potrebné v konflikte zvíťaziť a poraziť nepriateľa, ale nájsť svoj neurgický bod a dať ho k dispozícii Bohu na očistenie a uzdravenie.

Kniha je písaná veľmi dobrou formou, jednotlivé kapitoly sú samostatné, nenadväzujú striktné na seba, dá sa čítať hocikedy a hocikde. Vždy vás kvalitne usmerní a upokojí aj vo vašich životných konfliktoch a v hektických situáciách. Funguje ako hasiaci prístroj.

M. Šandorová

Novembrová súťaž

Každoročne v novembri naša farnosť organizuje súťaž z náboženskej výchovy. Tento rok nebol toho výnimkou. Oslovené boli mnohé farnosti a školy. Vďaka širokej propagácii tejto akcie sme mali tento rok rekordnú účasť. Pozvanie prijali a zúčastnili sa aj ministri z Skalice, ktorí pricestovali spolu s ich p. kaplánom. Súťažilo sa v dvoch kategóriách – mladší žiaci /1.stupeň/ a starší žiaci /2.stupeň/. 9 súťažiacich družstiev si overilo svoje schopnosti najprv vo vedomostných otázkach. Potom súťaž pokračovala overením ich schopnosti scénického zahratia a pochopenia biblického

(Dokončenie na s. 8)

ÚRADNÉ HODINY NA FARSKOM ÚRADE

doobeda Po - Pi: 9,00 - 11,00 h; poobede Po - Št: 14,30 - 16,30 h; telefón (kancelária): 55 56 23 19, 0904 555 566; zaopatrovací mobil: 0948 313 363 (služi výlučne na zaopatrovanie chorých).

SVÄTÉ OMŠE

Aktuálny omšový poriadok a spovedanie pozri v rubrike **OZNAMUJEME**.

• **nedeľa a sviatky:** 6,00; 7,30; 9,00; 10,30; 12,00 (ak sviatok pripadá na sobotu, sv. omša o 12,00 h nie je); 16,30; 18,00 (maď.); 19,00 h; • **pracovný deň:** 5,45; 6,30; 16,30; • **v sobotu:** 6,30; 18,00 h; • **sviatok v pracovný deň:** podľa oznamov; • **deň pracovného pokoja, ktorý nie je cirkevne prikázaný sviatok:** podľa oznamov.

Podľa školského roka:

sv. omša pre mládež a birmovancov: utorok - 18,00 (spieva zbor Běčkari)

sv. omša pre deti: nedeľa - 10,30 (spieva mládežnícky zbor)

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

• vo **všedné dni** ráno pri sv. omši o 6,30 h, večer pri sv. omši o 16,30 h; • v **prvopiatkový týždeň** aj pri ranej sv. omši o 5,45 h (pondelok až piatok); vo štvrtok a piatok od 15,00 h; • v **sobotu** po skončení ranej sv. omše, ktorá začína o 6,30 h a večer pri sv. omši o 18,00 h; • v **nedeľu dopoludnia** pri sv. omšiach o 7,30; 9,00; 10,30; 12,00 h.

FATIMSKÁ SOBOTA

5. 12. po sv. omši, ktorá sa začína o 6,30 h, teda asi o 7,15 h, kedy sa chceme stretnúť pri modlitbe posvätného ruženca.

VEČERADLO S PANNOU MÁRIOU

v sobotu 19. 12. ráno po sv. omši, ktorá sa začína o 6,30 h.

ADORÁCIA

• v **stredú** po skončení sv. omše, ktorá začína o 6,30 h, s modlitbou sv. ruženca • vo **štvrtok** po skončení sv. omše, ktorá začína o 16,30 h; do 17,55 h.

KATECHÉZA

• **rodičov, ktorí žiadajú krst svojho dieťaťa**, každú stredu o 18,00 h. Účasť obidvoch rodičov je potrebná. Očakávame aj krstných rodičov. Nahlásiť krst dieťaťa a vyplniť krstný listok možno v ktorýkoľvek deň v úradných hodinách v kancelárii farského úradu. Potrebným dokladom je rodný list dieťaťa.

• **pred prijatím sviatosti manželstva** sa snúbenci stretnú dvakrát s kňazom, raz s psychológom a raz s lektorom prirodzeného plánovania rodičovstva. Stretnutia snúbencov sú v pondelky o 18,00 h - jednotlivé dátumy nájdete na farskej webovej stránke. Je vhodné zachovať poradie stretnutí. Treba sa hlásiť aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša.

• **príprava birmovancov** prebieha v skupinových stretnutiach vo všedné dni na fare. V pondelky, utorok a stredy o 18,00 h a v štvrtky a piatky o 17,00 h na fare. Zvlášť pre birmovancov je sv. omša v každý piatok o 18,00 h.

KNIŽNICA SVÄTEJ KATARÍNY - BLUMENTÁL

Farská knižnica opäť ponúka svoje služby: v utorok od 15,30 do 17,00 h, v stredu od 9,00 do 11,00 h a vo štvrtok od 16,00 do 18,00 h.

PORADŇA

- **pre prirodzené plánovanie rodičovstva** (Billingsova): St 17,00 - 19,00 h; potrebné je objednať sa na tel. č. 02/45 94 39 30;
- **právna:** v stredu 15,30 - 17,30 h, I. a 3. štvrtok 9,00 - 11,00 h.

ŽENY ŽENÁM

sa od septembra budú schádzať každý druhý štvrtok v mesiaci.

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITBY

NA DECEMBER - ADVENT

Všeobecný:

Aby sme všetci mali skúsenosť s Božím milosrdenstvom, veď Boh sa nikdy neunaví odpúšťať.

Evanjelizačný:

Aby rodiny, najmä tie, čo trpia našli v Ježišom narodení znak pevnej nádeje.

Úmysel KBS:

Aby sme slávnosť Narodenia Pána prežívali radostne a s vdácnosťou za všetky milosti prijaté počas uplynulého kalendárneho roka.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

29. 11. Prvá adventná nedeľa

6. 12. Sv. Mikuláša, biskupa

8. 12. Neпоškvrnené počatie Panny Márie

12. 12. Spomienka preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej

24. 12. Vigília Narodenia Pána

OZNAMUJEME

- počas všedných dní adventného obdobia budú ráno o **5,45 h roratné sväté omše**;
- **omšové úmysly** na obdobie január 2016 sa budú zapisovať v krstnej kaplnke v pondelok 30. novembra 2015 od 16,00 h v seminárnej miestnosti farského úradu na Vazovovej 8;
- v utorok **8. decembra** slávime prikázaný sviatok Neпоškvrneného Počatia Panny Márie. Sväté omše budú o **5,45; 6,30; 10,30; 16,30; 18,00 a 19,00 h**.
- na **IV. adventnú nedeľu (20. decembra)** budeme spovedať počas dopoludňajších bohoslužieb od **7,00 do 12,30 h** a počas večerných slovenských svätých omši o **16,30 a 19,00 h**;
- po celé adventné obdobie je možnosť **požiadať o návštevu kňaza v rodine** a vyslúžiť chorým farníkom sviatosti. Záujemcov treba nahlásiť v kancelárii FÚ alebo v sakristii kostola;
- **vianočné spovedanie od štvrtku 17. decembra** začíname spovedať k vianočným sviatkami: Vo všedné dni od **5,45 do 8,00 h** a popoludní od **15,00 do 19,00 h**, resp. podľa potreby aj dlhšie. V **sobotu 19. decembra** spovedáme od **6,30 do 8,00 h** a od 17,00 do 19,00 h. Na **IV. adventnú nedeľu (20. decembra)** budeme spovedať počas dopoludňajších bohoslužieb od **7,00 do 12,30 h** a počas večerných slovenských svätých omši o **16,30 a 19,00 h**.

(Dokončenie zo s. 7)

príbehu. Veľmi milé bolo, keď deti do scénok zapojili aj svojich rodičov. Posledné súťažné kolo bolo zamerané na rýchle a pohotové odpovede nie práve najľahších otázok. Všetkým zúčastneným deťom patrí pochvala za veľkú snaživosť. Naše blumentálske družstvá získali prvé miesta v oboch vekových kategóriách, za čo im úprimne gratulujeme. Po ukončení súťaže sa deti prezliekli do karnevalových masiek a zabávali sa rôznymi hrami a vtipnými súťažami. Ani nápadité masky nezostali bez odmeny. Deti a ich rodičia prejavili veľkú tvorivosť pri ich výrobe.

Veľká vďaka patrí aj nášmu p. farárovi B. Čanigovi, kaplánom J. a C. Sitárovi, pracovníkom Charity, katechétom a sponzorom za podporu a pomoc pri uskutočnení tejto akcie. Začínali sme ju s modlitbou na perách a Pán nás odmenil krásnym radostným dňom. Verím, že sa o rok znova stretneme, aby sme sa aj takýmto spôsobom priblížili k Pánovi.

Katechéta Eva Kořinková

Blumentál, vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bratislava Blumentál, Vazovova 8. **Zodpovedný redaktor:** Xénia Duchoňová. **Cenzor:** Branislav Čaniga. **Spolupracovníci:** Ján Sitár, Daniel Dian, Stanislav Čúzy. S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 16. 12. 1997 č. 4264/97. Príspevky v rozsahu maximálne dve normostrany, návrhy a pripomienky k farskému časopisu môžete dať v zalepenej obálke do sakristie farského kostola alebo do farskej kancelárie pod zn. časopis Blumentál, resp. poslať na **mailovú adresu:** blumdux@centrum.sk. Redakcia si vyhradzuje právo úpravy príspevkov. Sadzba: Forma, s. r. o. Tlač: VEDA, Bratislava. **Internet:** www.blumental.sk.